

»Vi har drøftet problemstillingen i landboforeningernes bestyrelse. Landboforeningerne lægger vægt på, at landbrugsjord som altovervejende hovedregel bør reserveres til jordbrugsmæssige formål. Adgangen til anden anvendelse bør således begrænses mest muligt. Det er vores helt klare opfattelse, at jordbrugskommissionerne bør administrere reglerne meget restriktivt.«

Det tager jeg som udtryk for, at Axelborg har en vis indflydelse på, hvad medlemmerne mener.

Martin Lidegaard (RV):

Der er sket en hel del med danskernes syn på det åbne land i de sidste 20-30 år. Det hænger sammen med, at en mindre del af befolkningen arbejder i landbruget, det hænger sammen med de miljøproblemer, som det industrialiserede landbrug har ført med sig ved siden af alle goderne, og det hænger selvfølgelig sammen med den stigende bevidsthed om værdien af at have en natur, man kan være i.

Der er for Det Radikale Venstre ikke nogen tvivl om, at den nuværende landbrugslov ikke er gearet til at håndtere den nye balance mellem landbrugshensyn og naturhensyn for den brede befolkning, og derfor forestår der også en omskrivning af loven. Vi har både overvejet at tage konsekvensen: om man ikke burde skrive de to ting sammen i én lov, og det helt modsatte: sørge for virkelig at skille tingene ad, så man sikrer balancen. Det nævner jeg bare for at have en helt overordnet ramme for at diskutere dagens konkrete spørgsmål, nemlig jordbrugskommissionerne, som er et glimrende eksempel på, at vi ikke mindst efter Wilhelmsudvalgets rapport står i en situation, hvor vi har behov for nogle præciseringer.

For os er der ikke nogen tvivl om, at der ikke er nogen rimelighed i, at det er landbruget alene, der skal have afgørende indflydelse og træffe afgørende valg om det åbne lands naturværdier og sikring af drikkevandsressourcerne. Selvfølgelig er det spørgsmål, som en stor del af befolkningen har interesse i, og derfor bør den også være repræsenteret. Der er nu nedsat et udvalg, der skal finde ud af, hvordan vi på bedst mulig måde kan komme videre med forskellige modeller, og vi er åbne. Men vi synes altså godt nok, det er vigtigt at sende det politiske signal, at den del af jordbrugskommissionernes arbejde ønsker vi at demokratisere, fordi tiderne er skiftet, og jeg stiller mig meget uforstående over for,

at Venstre og Dansk Folkeparti ikke kan følge den tankegang.

Så er det et helt andet spørgsmål, hvordan man gør det konkret. Man kan forestille sig en ændret sammensætning af kommissionerne, og man kan også gøre det, at man ændrer sammensætningen på ad hoc-basis, så der er et andet flertal ved de spørgsmål, vi snakker om her, at man har et andet flertal, hvorimod man lader landmændene selv tage sig af de rent landbrugspolitiske fordelingsproblemer.

Et eller andet sted kan jeg sådan set godt lide tanken om, at det er landmændene selv, der afgør deres egne interne tvister. Det er i spørgsmål om naturen og drikkevandet, jeg ikke synes, de skal have vetoret.

Selv om jeg synes, at SF har argumenteret virkelig godt for deres sag, altså den løsning, der hedder at flytte det hele over i amtet, er jeg ikke sikker på, at jeg nødvendigvis er tilhænger af den. Vi skal jo ikke tage fejl af, at nogle gange fungerer vores ret restriktive landbrugslov jo også som en beskytter af det åbne land mod industrien, og amterne er jo f.eks. underlagt noget pression og lobbyvirksomhed fra industrielle interesser, som jordbrugskommissionen ikke kan tage imod, om jeg så må sige. Derfor skal vi tænke os nøje om, før vi fastlægger den konkrete metode.

Man kan jo gøre det, at man overfører de kompetencer, som handler om lige præcis det åbne lands naturværdier og drikkevandsressourcerne, til amtet. Der er mange modeller, og jeg vil ikke lægge mig fast på nogen, men det bør være mejslet fuldstændig klart ud efter dagens debat – det burde det i hvert fald – at for så vidt angår det åbne lands naturværdier og drikkevandsressourcerne, er der et flertal i Folketinget, der ikke finder det rimeligt, at det er to landmænd i amterne, der skal sidde med flertallet og have vetoret. Det håbede jeg vi kunne få partierne med på.

Kl. 13.20

I Det Radikale Venstre er vi brandærgelige, men efter at have hørt argumentationen fra Venstres side, må jeg sige, at vi bliver nødt til at stemme imod det forslag til vedtagelse, der ligger fra Venstres side, fordi vi er blevet lidt nervøse for, om vi er enige i det. Ministeren har udtalt gang på gang, at vi bliver nødt til at kigge på tingene, og derfor bliver jeg lidt nervøs over, at vi ikke kan bekræfte det udgangspunkt, når vi er helt enige om, at vi ikke skal snakke konkrete modeller. Det er politik, og vi kan ikke undskyl-